

**D. D. Emanuelis Gonzalez Tellez, In Inclyta Salmanticensi
Academia Collegii Majoris Conchensis Alumni, &
antiquioris vespertinæ Sacrorum Canonum Cathedræ
proprietarii Interpretis; in Pinciano Sanctæ ...**

Additis Notis uberioribus ab Historia, & Chorographia

Complectens Librum Quartum

**González Téllez, Emanuel
Francofurti Ad Moenum, 1690**

Caput V. Idem (a) B. Exon. Episcopo, & Abbatи Forden.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74533](#)

nata fuerit, vel quod R. filius Savarici jam dictam Avelianam matrem ipsius Agathæ, superflite secundo viro, R. scilicet de Vindeſcen. publicè tenuerit eandem Agatham, et si de Radulfo filio Savarici nata fuerit, non fuisse legitimana ejusdem R. filii Savarici, omni oc. & exceptione postposita, & ap. pronuncietis: quia non potuit esse uxor, quæ viri sui thorum maculans, alii, dum ille viveret, jungi & cohabitare (d) præsumperit. (e) Cæterum si adversarius suus legitimè citatus ad præsentiam vestram accedere, vel judicio vestro parere contempserit; aut si ita, sicut nobis proponitur, se absentaverit, cùm à multis retro diebus de Anglia recessisse dicatur, & in terra postea manifestè comparuisse, neque ad præsentiam vestram accesserit, procuratorem ejus, si quem fortè reliquerit, ad præsentiam vestram nihilominus convocetis: & siue procurator venerit, siue non, aut si procuratorem non dimisit, denunciationibus ad dominum ejus missis, secundum ordinem iurius causam audiatis attentiū, & acceptis testibus alterius partis, infra tres menses post harum litterarum susceptionem, juxta diem formam, sublatâ appellatione ad proferendam sententiam procedatis, ita quod ultra tres menses causam ipsam decidere minimè differatis, nullis obstantibus litteris, siue quæ de restitutione possessionis R. de Ardena facienda, siue quæ de possessionis iudicio Regi relinquendo fecerint mentionem, siue quibuslibet aliis, quæ antea fuerint impetratae, aut si quas in posterum, non exposito tenore litterarum istarum, contigerit impetrari. Sanè si infra præscriptum tempus nequieritis, vel nolueritis in eorum, quæ dicta sunt, executione procedere, nolumus quod commissio nostra debeat propter hoc expirare.

NOTÆ.

1. (a) *Xonienſi.*] Ita etiam legitur in prima electione, sub hoc tit. cap. 4. & in cap. 17. de offic. delegat. & in cap. 3. de dolo & contumacia, ubi extant alia partes hujus textus: inscriptionem exposui, speciemque retuli in d. cap. 17. de offic. deleg.
2. (b) *London.*] Extare delegationem hanc in cap. causam, infra hoc tit. & ideo prius compilari debuisse textum illum, docuit Cujac. in præsentia.

sed certè rescriptum delegationis, cuius meminit Pontifex, hic non extat, licet ejus mentio fiat in d. cap. causam 7. ubi secundum ad eosdem judices missum refertur.

(c) *Verum quoniam.*] Verba quæ sequuntur, existant in d. c. causam 7. de officio delegati.

(d) *Præsumperit.*] Contra tradita supra in cap. final. de eo qui duxit in matrimonium, ex quo Commentario præfens petendum est.

(e) *Ceterum.*] Hæc pars refertur in d. cap. 3. de dolo & contumacia.

CAPUT V.

Idem (a) *B. Exon. Episcopo, & Abbatii Forden.*

Lator præsentium R. non sine multo discrimine sui corporis ad nostram præsentiam accedens, suâ nobis conquestione proposuit, quod cùm avus suus duas uxores habuerit, de quarum una ejus pater processit, de altera Hug. patruum suum sustulit, idem xl. (b) acras terræ, quæ ipsum, & patrem ejusdem R. contingebat, per violentiam detinet, nec eidem R. qui succedere in bonis paternis debet, debitam partem vult exhibere. Cùm autem H. coram seculari judge super hoc tractus fuisset in causam, ei præsumpsit objicere, quod pater ejus non fuisset de legitimo matrimonio, & ideo de hæreditate quondam avi sui nihil possit iure successorio vindicare. Tandem verò cum super quæſtione nativitatis coram veneribili fratre nostro Norvicensi Episcopo fuisset diutratum, de mandato ipsius Episcopi idem R. testes produxit, quorum testimonio se probaturum credebat, quod pater suus de legitimo matrimonio fuerit natus. H. verò nullos testes adversus eum produxit, sed de termino in terminum causam producere nitebatur, cuius tergiversationem considerans, ad nostram, sicut asserit, audientiam appellavit: sed eo veniente, altera pars per se, vel per alium suam nobis exhibere præsentiam contempſit. Nolentes itaque causam diutius protrahi, eam experientia vestra committentes, d. y. p. A. f. p. m. quat. utramque partem ante vestram præsentiam convocetis, & rationibus hinc inde diligenter inquisiris, & pleniū auditis, & cognitis, causam ipsam super quæſtione nativitatis infra duos menses post harum susceptionem litterarum, sublatâ appellationis remedio terminetis. Si verò infra duos menses præfatus H. non potuerit legitimè probare, quod ei de paterna hæreditate objecerit, ex tunc seculari Domino, sub cuius iudicio de hæreditate causam agitavit, significatis, ut pro quæſtione nativitatis non dimittat, quin causam super hæreditate audiat, & decidat.

NOTA.

NOTÆ.

(a) *E Xoniensi.*] Ita etiam legitur in prima col-
lectione, sub hoc titul. cap. 5. De Exoniensi

diœcesi egi in c. 6. de filiis presbyt. & de Fordensi
monasterio egi in cap...

(c) *Acras.*] Acras quid sit, expolui in cap. 2. de
eccl. adfisc. & Commentarium hujus textus dedi
in c. 3. de ordin. cognit.

2.

C A P U T IV.

Idem (a) *Exoniensi Episcopo.*

Meminimus nos fraternitat tuæ supercausa, quæ inter P. & R. de quadam hæreditate vertitur, quam idem P. nomine Sibyllæ uxoris suæ petebat, tali modo scripsisse, ut si constaret, prout litteræ tuæ continebant, inter prædicti R. patrem & matrem, post ejus nativitatem matrimonium fuisse contractum, cum omni appellatione remotâ legitimum esse denunties, & ab hæreditate paterna propter causam prædictam nullatenus debere repellere. Tanta est enim vis sacramenti, ut qui (b) antea sunt (c) geniti, post contractum matrimonium (d) habeantur legitimi. Verum quoniam P. ultra quam in litteris tuis continetur, nobis significavit, quod pater suus vivente uxore matrem R. tenebat, & eum in adulterio procreaveret, & quod in mortem ipsius uxoris mater fuerit machinata: fraternitati tuæ, &c. quatenus rei veritatem inquiras, & si tibi constiterit, quod vivente uxore pater prædicti R. matre ipsius publicè abusus fuisset, eum (e) spurium, & ab hæreditate repellendum, (f) præsertim si mater ipsius in mortem prioris uxoris fuerit machinata, decernas: quoniam inter se legitimum matrimonium contrahere non potuerunt.

N O T Æ.

(a) *E Xoniensi.*] Ita etiam legitur in prima col-
lectione, sub hoc tit. cap. 6. & verba hujus
textus referuntur à Cœlestino III. in c. 2. de con-
vers. infid. Sed tam in prima, quam in hac sexta
collectione diminutæ decisio hæc compilatur,
integra extat post Concil. Lateran. p. 33. cap. 1.
ex quo eam restitu.

(b) *Antea.*] Nec interest, an matrimonium in-
termedium intercesserit, iñno eis parentes, vel ali-
quis eorum medio tempore contraxerint matri-
monium, adhuc filii legitimantur, ut docent pluri-
bus relatis Barbosa in præsenti, Basil. lib. II. de matr. c.
1. §. 2. n. 15. nam hæc verba, antea sunt geniti, rectè
procedunt etiam si aliud intermedium præcesserit,
præcipue cum etiam eo casu detur habilitas ex-
tremorum. Facit etiam textus in l. redintegrato 23.
§. final. ff. rer. amotar. ubi actio rerum amotarum
quæ competit facto divortio, cessat redintegrato
matrimonio, & si postea divortium fiat, datur illa
actio, quæ antea competit, non obstante matri-
monio intermedio: facitque lex penultima, s.
xxv, ff. solut. matrim. ubi docetur, quod si mulier
facto divortio cum primo viro contrahat matri-
monium, & mortuo secundo viro redintegratur
matrimonium, tunc dos, quæ data fuit primo vi-
ro, censetur repetita, non obstante secundo matri-
monio. Accedit, nam inter regna non nocent,
l. si aliorum 49. §. in extraneis, ff. de hered. insit.
probavit Leo Pinel. in præsenti, num. 183. nec con-
trarium deducitur ex l. matrimoni 21. ff. qui &
à quibus, ubi non aliter ancilla libera efficitur matri-
monii causâ manumissa, quam si ipse manumis-
sor eam in uxorem ducat statim, nouero si alius
medio tempore in uxore accipiat: ergo media tem-
pora non nocent. Nam responderetur, legem permitte-
rem ancillam manumitti matrimonii causâ, de
primis nuptiis cum virgine celebratis sensisse, &
sicalio intercedente matrimonio conditio cessat,

l. vobis, §. hoc sermone, ff. de verb. sign. & per conse-
quens libertas non competit, ut docuit Leo
Pinel. ubi suprà.

(c) *Geniti.*] Nec tantum filii naturales legitimantur per subsequens matrimonium, verum & nepo-
tes ex filio naturali prædefuncto suscepiti, ex le-
gitimoque matrimonio procreati. Baldus in cap.
innovat. n. 11. de elec. Covarr. de marri. 2. part.
cap. 8. §. 2. n. 19. Molina de primog. lib. 3. cap. 1. n. 9.
Gomez in leg. Tauri, n. 62. Matienzo in l. 10. n. 8.
lib. 5. recopil. gloss. 3. num. 5. Basilus de matrim.
lib. 12. c. I. §. 3. nam hæc legitimatio inducta est
favore matrimonii, mediante retractatione, &
sic virtute ipsius matrimonii, non vero ex trans-
missione patris ad filium; ac per consequens non
est necessarium, quod filius decedat legitimus, ad
hoc ut per subsequens avi matrimonium legitimi-
metur. Faciunt textus in l. adoptare, ff. de adopt. §.
licet, Insit, eod. ubi docetur, quod quis potest ado-
ptare nepotem, etiam si filium non habeat; & sicut
hæc legitimatio procedit invito filio, ut suprà
probavit in c. I. hoc tit. multò magis eo defuncto.
Nec tunc obstat text. in l. qui liberinus 37. §. final.
ff. ne operis libert. ubi quamvis libertus à promis-
sione operarum liberetur per nativitatem filio-
rum, tamen si decesserit relicto posthumo, hæredes
eius non liberantur: quo textu moti plures relati à
Molina d. c. 1. contrariam tenuerunt sententiam.
Nam respondeo, quod in illius textus specie libe-
ratio incipere debuit in persona patris, qui post
mortem liberare non potuit: sed in casu nostro ne-
pos legitimatur immediatè ex vi, & favore matri-
monii.

(d) *Habeantur legitimi.*] Licet hæc verba innue-
re videantur, filios, de quibus in præsenti, post
matrimonium à parentibus celebratum impro-
priè & fictè esse legitimos, quia verbum *habeantur*,
denotat improprietatem, & fictionem, cap. cùm
Apostolica, in fine de his que fini à Prælatis, l. jure
civilis, ff. de condit. & demonstr. l. parris & filii,
ff. de

3.

4.